

Μάρτιος

Κυριακή 6η Μαρτίου 2022

Κυριακή τῆς Τυρινῆς

(Ματθ. 6, 14 – 21).

*«ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρός ὑμῶν, ἐκεῖ
ἔσται καὶ ἡ καρδιά ὑμῶν»* (Ματθ. 6, 21).

Στεκόμαστε σήμερα στά προπύλαια τοῦ
ώραιοῦ σταδίου τῶν ἀρετῶν, πού ὀνομάζεται
Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Ὅσοι θέλουμε νά
ἀθληθοῦμε καλούμαστε νά εἰσέλθουμε, γιά νά
δρέψουμε τούς ωραίους καρπούς ἀπό τά
πνευματικά γυμνάσματα στά ὁποῖα πρόκειται
νά ἐπιδοθοῦμε.

Τό κίνητρο κάθε πιστοῦ γιά τά πνευματι-
κά παλαίσματα βρίσκεται στίς προθέσεις του.

Σύμφωνα μέ τό λόγο τοῦ Κυρίου, πού ἀκούσαμε στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας, αὐτό πού ἐνεργοποιεῖ τίς προθέσεις τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ καρδιά του. Κάθε ἄνθρωπος ἐνεργεῖ σύμφωνα μέ τίς διαθέσεις τῆς καρδιάς του. Ἡ καρδιά τοῦ κάθε ἀνθρώπου ἀγκιστρώνεται καί μαγνητίζεται σ' αὐτό πού θεωρεῖ ὡς πολύτιμο, ὡς θησαυρό, ὡς ἀναντικατάστατο ἀγαθό. Ἔτσι ὁ Κύριος μᾶς λέγει: «ὅπου γάρ ἐστίν ὁ θησαυρός ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καί ἡ καρδιά ὑμῶν».

Ἡ Ἐκκλησία σήμερα μᾶς καλεῖ νά ὀρίσουμε ὡς θησαυρό τῆς καρδιάς μας τό Χριστό. Μόνον ἐάν θεωρήσουμε τό Χριστό ὡς πολύτιμο καί ἀπαραίτητο γιά τήν ὑπαρξή μας, θά μπορέσουμε νά κολλήσουμε κοντά Του. Τότε γιά τή δική Του ἀγάπη θά ἀπαρνηθοῦμε καθετί ἄλλο, γιά νά μή στερηθοῦμε Ἐκεῖνον. Γιά τή δική Του ἀγάπη θά κάνουμε καθημερινές θυσίες, μέ τίς ὁποῖες θά ἀποδεικνύουμε

πρῶτα στόν ἑαυτό μας καί μετὰ καί σ' Ἐκεῖνον πόσο Τόν ποθοῦμε. Αὐτές οἱ καθημερινές θυσίες γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὁ ἀγώνας τῆς νηστείας.

Ἡ νηστεία εἶναι ἡ προσπάθεια νά στερῶσουμε τόν ἑαυτό μας ἀπό ὅ,τι ὑλικό καί γήινο μᾶς δίνει εὐχαρίστηση, γιά νά ἀπομείνει ὡς μοναδική πηγή χαρᾶς ἡ κοινωνία μέ τό Χριστό. Ἡ ἀληθινή νηστεία εἶναι ἡ ἐλεύθερη καί μυστική ἀποχή ἀπό καθετί πού μᾶς χωρίζει ἀπό τό Χριστό. Εἶναι ἡ συνειδητή ἀποξένωση ἀπό τά πάθη, τά ὁποῖα εἶναι ἡ αἰτία τῶν περισσότερων πτώσεων στήν ἁμαρτία. Τά πάθη μετατρέπονται σέ κάτι πολύτιμο καί ἀπαραίτητο γιά τόν ἄνθρωπο καί γι' αὐτό δημιουργοῦν ἐξαρτήσεις. Σ' αὐτές τίς ἐξαρτήσεις κολλάει ἡ καρδιά καί μετατρέπει τά πάθη σέ θησαυρό, χωρίς τόν ὁποῖο νομίζει ὅτι δέν μπορεῖ νά ζήσει.

Ἡ ἀληθινή ζωή, ὅμως, εἶναι μόνον ὁ Χριστός καί ὄχι τά πάθη καί οἱ πτώσεις, πού μᾶς βυθίζουν στή βρωμιά καί στή λάσπη τῆς ἁμαρτίας. Ἡ νηστεία εἶναι μία ἐπανάσταση ἐναντίον τῶν παθῶν. Εἶναι μία μετάθεση ἀπό τόν ὑποτιθέμενο γήινο θησαυρό τῶν ποικίλων ἐξαρτήσεων στόν ἀληθινό θησαυρό τῆς ἐλευθερίας, πού εἶναι ὁ Ἰησοῦς.

Ἡ ἀποχή ἀπό κάθε εἶδους εὐχαρίστηση δέν εἶναι εὐκόλη ὑπόθεση. Χρειάζεται πείσμα, θέληση, ἐπιμονή καί ὑπομονή. Σ' αὐτό τόν ἀγώνα μεγάλη βοήθεια εἶναι ἡ συνομιλία μέ τόν Κύριο, δηλαδή ἡ προσευχή. Ἡ προσευχή δίνει νόημα στόν ἀγώνα τῆς νηστείας καί τόν βοηθάει νά καρποφορήσει.

Ἐπίσης πολύ σημαντικό ρόλο σ' αὐτό τόν ἀγώνα παίζει ἡ καθοδήγηση τοῦ πνευματικοῦ. Ὁ πνευματικός, ὡς προπονητής, θά δώσει τό ρυθμό καί τήν ἔνταση αὐτοῦ τοῦ ἀγώνα, ἀνάλογα μέ τά χαρίσματα, τίς ἀντοχές καί τό

ταμπεραμέντο τοῦ κάθε χαρακτήρα. Νηστεία χωρίς προσευχή καί χωρίς πνευματική καθοδήγηση εἶναι άνευρη καί στείρα. Κινδυνεύει νά οδηγήσει τόν άνθρωπο στόν ἐγωισμό παρά στό Χριστό.

«Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρός ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καί ἡ καρδιά ὑμῶν». Μ' αὐτά τά Κυριακά λόγια ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ νά ἐκτιμήσουμε ὡς μοναδικό θησαυρό τῆς ζωῆς μας τό Χριστό. Κοντά Του νά προσκολληθεῖ ἡ καρδιά μας καί νά Τοῦ τό δείξει μέ τήν ὠραία προσπάθεια τῆς νηστείας. Ἄς ἀσκηθοῦμε στή νηστεία ἀπέχοντας ἀπ' ὅ,τι μᾶς ἀρέσει ὑπερβολικά καί μᾶς μολύνει. Ἄν αὐτή τήν ἀσκηση τήν κάνουμε μέσα ἀπό τήν προσευχή καί μέ τήν καθοδήγηση τοῦ πνευματικοῦ, εἶναι σίγουρο πώς θά δοκιμάσουμε τήν ὠραία καρποφορία αὐτοῦ τοῦ θησαυροῦ πού ὀνομάζεται Χριστός. Τότε θά Τόν ἀγαπήσουμε ἀκόμη περισσότερο καί θά εἴμαστε ἔτοιμοι γιά Ἐκεῖνον

νά κάνουμε τά πάντα. Αυτό είναι ὁ σκοπός
καί ἡ δικαίωση τῆς ὑπαρξῆς μας. Αυτό
ἀποτελεῖ καί τήν παντοτινή, χαρούμενη ἐλπίδα
μας. Ἀμήν.